BESCHIKKING No. 18-57

van 26 juli 1957

strekkende tot aanvulling en wijziging van Beschikking No. 7-56 van 15 februari 1956 houdende ontheffing van de verbodsbepaling inzake de gemeenschappelijke verkoop van brandstoffen door de in de „Mausegatt" Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft m.b.H. verenigde kolenmijnondernemingen van het Ruhrbekken

DE HOGE AUTORITEIT

Gezien artikel 65 van het Verdrag,

Gelet op Beschikking No. 7-56 van 15 februari 1956, houdende ontheffing van de verbodsbepaling inzake de gemeenschappelijke verkoop van brandstoffen door de in de „Mausegatt" Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft m. b. H. verenigde kolenmijnondernemingen van het Ruhrbekken *(Publikatieblad van de Gemeenschap van 13 maart 1956, blz. 56-56)* en van Beschikking No. 12-57 van 1 april 1957 houdende wijziging van Beschikking No. 7-56 *(Publikatieblad van de Gemeenschap van 16 april 1957, blz. 161/57),*

Gelet op de ingediende verzoeken d.d. 21 juni en 9 juli 1957,

Op grond van onderstaande overwegingen:

De in de „Mausegatt" Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft verenigde kolenmijnondernemingen hebben op grond van Beschikking No. 7-56 met ingang van 1 april 1956 een handelsregeling ingevoerd ten behoeve van de rechtstreekse bevoorrading van groothandelaren in kolen (bevoorrading van groothandelaren in de eerste hand),

Hierbij was in afwijking van de voor alle groothandelaren van de gemeenschappelijke markt geldende algemene voorwaarden een overgangsregeling voorzien welke aanvankelijk geldig was tot 31 maart 1957, en welke later tot 30 juni 1957 werd verlengd; op grond van deze regeling werden ook die groothandelaren in kolen tot de rechtstreekse bevoorrading toegelaten, die weliswaar niet aan de algemene voorwaarden voldeden, doch wel reeds gedurende het voorafgaande kolenjaar 1955-56 als groothandelaren in de eerste hand rechtstreeks bevoorraad werden.

Krachtens artikel 9, sub 4 van Beschikking No. 7-56 waren de deelnemende kolenmijnondernemingen verplicht hun handelsregeling te wijzigen, indien na afloop van deze overgangsperiode zou blijken dat binnen een verkoopgebied meer dan 10 % van de in het kolenjaar 1955-56 werkzame groothandelaren niet langer aan de voorwaarden voor toelating als groothandelaar in kolen in de eerste hand zouden voldoen.

Derhalve hebben de in de „Mausegatt" Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft verenigde kolenmijnondernemingen bij brieven van 21 juni en 9 juli 1957 het verzoek ingediend om de volgende regeling in te voeren:

„2) voor de toelating van groothandelaren in kolen voor de periode van 1 juli 1957 tot 31 maart 1959 geldt onderstaande bijzondere regeling:

Als groothandelaar in kolen met het recht op bevoorrading in de eerste hand wordt toegelaten hij, die bewijst

a) dat hij in het voorafgaande kolenjaar ten minste 60.000 ton steenkool, steenkoolcokes, steenkoolbriketten, bruinkoolbriketten, bruinkoolhalfcokes en pekkool uit de produktiebekkens der Gemeenschap, alsmede gascokes op de gemeenschappelijke markt heeft afgezet;

b) dat hij in het voorafgaande kolenjaar in het verkoopgebied, waarin hij wenst te worden toegelaten, ten minste

30.000 ton steenkool, steenkoolcokes, steenkoolbriketten, bruinkoolbriketten, bruinkoolhalfcokes en pekkool uit de produktiebekkens der Gemeenschap, alsmede gascokes heeft afgezet;

Hierbij kunnen voor de toelating in de verkoopgebieden I, II en III, alsmede in de verkoopgebieden V en VI eventueel de in de gebieden I t/m III, respectievelijk de in de gebieden V en VI afgezette hoeveelheden zo nodig bij elkander worden opgeteld.

c) dat hij in het voorafgaande kolenjaar in het verkoopgebied, waarin hij wenst te worden toegelaten, ten minste 12.500 ton steenkool, steenkoolcokes en steenkoolbriketten van ons kantoor heeft afgezet;

Hierbij kunnen voor de toelating in de verkoopgebieden I, II en III, alsmede in de verkoopgebieden V en VI eventueel de in de gebieden I t/m III, respectievelijk de in de gebieden V en VI afgezette hoeveelheden brandstoffen van ons kantoor zo nodig bij elkander worden opgeteld.

Een groothandelaar kan daarbij slechts in een verkoopgebied toegelaten worden indien hij daarin ten minste 2.000 ton brandstoffen van ons kantoor gedurende het kolenjaar 1956-57 heeft afgezet;

d) dat hij ook overigens als groothandelaar in de eerste hand voldoet aan de gewoonlijk in de handel gestelde voorwaarden (bijv. kredietwaardigheid, voldoende zekerheidstelling, gevestigd zijn in het verkoopgebied, het aanhouden van voldoende voorraden, markt- en warenkennis, brede kring van afnemers, verkoop van een ruime schakering van soorten en grootten, enz.).

Het verzoek om toelating alsmede het vereiste bewijsmateriaal dienen voor de eerste maal tot uiterlijk 15 augustus 1957 en later 6 weken voor de aanvang van het nieuwe kolenjaar te worden overgelegd.

3) Deze richtlijnen gelden voor de toelating van handelaren uit die gebieden van de gemeenschappelijke markt waarin ten aanzien van het optreden van alle handelaren van de gemeenschappelijke markt gelijksoortige en niet-discriminerende voorschriften gelden."

Ook bij toepassing van deze nieuwe maatstaven zou het aantal in de afzonderlijke verkoopgebieden toegelaten groothandelaren nog meer dan 10 % beneden het aantal der gedurende het kolenjaar 1956-57 werkzame groothandelaren liggen.

Onafhankelijk van de herzieningsclausule in artikel 9, sub 4 van Beschikking No. 7-56 kunnen de voor de toelating aangenomen grenshoeveelheden slechts worden toegestaan, voor zover daarbij rekening wordt gehouden met de algemene, reeds in de considerans van Beschikking No. 7-56 uiteengezette beginselen voor de invoering van een dergelijke regeling, t.w.:

— de toelating vindt plaats volgens objectieve, niet-discriminerende maatstaven;

— zij leidt tot een duidelijke verbetering van de handel, is niet van een meer beperkende aard dan voor haar doel noodzakelijk is en geeft de deelnemende ondernemingen niet de gelegenheid de afzet van een belangrijk deel der betrokken produkten op de gemeenschappelijke markt te beheersen of te beperken;

— in het bijzonder dienen met het oog op het bijzondere karakter van elk verkoopgebied (aantal en grootte, verhouding tussen de afzet van brandstoffen van het verkoopkantoor en de afzet van brandstoffen van andere verkoopkantoren of andere produktiebekkens) in de afzonder-

lijke verkoopgebieden zoveel handelaren zich met de afzet van brandstoffen van de „Mausegatt" Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft bezig te houden, dat daardoor de concurrentie niet op een met artikel 65 2e lid van het Verdrag onverenigbare wijze wordt beperkt.

Volgens het onderzoek van het beschikbare cijfermateriaal kan dit doel slechts worden bereikt, indien ter voldoening aan het derde criterium (afzet van brandstoffen van de „Mausegatt" Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft in het verkoopgebied) geen grotere hoeveelheid dan 9.000 ton wordt geëist.

Het verzoek van de deelnemende kolenmijnondernemingen kan derhalve met betrekking tot dit criterium slechts worden ingewilligd, indien de omvang van de vereiste hoeveelheid tot 9.000 ton wordt beperkt.

Voorts kan, overeenkomstig het verzoek van de deelnemende ondernemingen en in de zin van de algemene beginselen voor de toelaatbaarheid van een handelsregeling, het aantal der rechtstreeks te bevoorraden groothandelaren in kolen daardoor worden verhoogd, dat handelaren, die in één der verkoopgebieden I, II of III op grond van de algemene criteria rechtstreeks bevoorraad worden, eveneens in één of in beide andere verkoopgebieden kunnen worden toegelaten, indien zij in een dezer resp. in beide gebieden ten minste 2.000 ton brandstoffen van het verkoopkantoor afzetten.

Op grond van dezelfde overwegingen kan een soortgelijke regeling voor de verkoopgebieden V en VI worden toegestaan.

De toelating van meer groothandelaren in kolen wordt vergemakkelijkt door het feit, dat voor het derde criterium (9.000 ton) die hoeveelheden, welke een handelaar in het kader van de regionale afzet, dus niet van het verkoopkantoor doch rechtstreeks van de hierbij aangesloten mijnbouwondernemingen betrekt, in de berekening worden opgenomen.

Daarbij kunnen evenwel slechts die in het kader van de regionale afzet geleverde hoeveelheden in aanmerking worden genomen, welke van de bij de „Mausegatt" Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft aangesloten mijnbouwondernemingen worden betrokken, doch niet de hoeveelheden, welke van de bij de andere verkoopkantoren aangesloten kolenmijnondernemingen betrokken worden, daar anders aan de onafhankelijkheid van de drie verkoopkantoren voor de Ruhrkolen afbreuk zou worden gedaan.

Aan de indieners van het verzoek moet derhalve de verplichting worden opgelegd om bij de vaststelling van het derde criterium die hoeveelheden in de berekening op te nemen, welke een groothandelaar van een bij de „Mausegatt" Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft aangesloten kolenmijnonderneming in het kader van de regionale afzet heeft betrokken.

De verdere verzoeken, t.w.:

— samentelling van alle in de verkoopgebieden I, II en III enerzijds en in de verkoopgebieden V en VI anderzijds afgezette hoeveelheden uit de Gemeenschap afkomstige kolen, ter voldoening aan het tweede criterium (30.000 ton),

— samentelling van alle in de verkoopgebieden I, II en III enerzijds en in de verkoopgebieden V en VI anderzijds afgezette hoeveelheden brandstoffen van de „Mausegatt" Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft, ter voldoening aan het derde criterium (9.000 ton),

kunnen niet worden ingewilligd, daar een dergelijke samentelling tot een discriminatie tegenover andere handelaren zou leiden.

Op grond van de door de indieners van het verzoek overgelegde documenten staat het, ondanks de vermindering van het eerste en tweede criterium van resp. 75.000 en 40.000 ton tot dusverre tot resp. 60.000 en 30.000 ton, niet vast, dat het aantal der in de afzonderlijke verkoopgebieden rechtstreeks bevoorrade groothandelaren niet verder aanzienlijk zal dalen.

De Hoge Autoriteit ziet zich derhalve genoodzaakt zich het recht voor te behouden, na afloop van het kolenjaar 1957-1958 de uitwerking van deze beide criteria opnieuw te onderzoeken en hierin eventueel wijziging te brengen.

In Nederland zijn bijzondere omstandigheden aanwezig, namelijk:

— Aan verbruikers in Nederland werden in het kolenjaar 1956-1957 aan steenkolen, steenkoolcokes en steenkoolbriketten in totaal ca. 16.9 miljoen ton geleverd.

in 1000 ton

— Hiervan zijn afkomstig:

uit eigen produktie	7000
van de drie verkoopkantoren voor de Ruhrkolen	2321
waarvan uit de Mausegatt Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft	559

— Van deze bij de „Mausegatt" Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft betrokken hoeveelheden werd het grootste deel via de groothandel afgezet; de rest werd door de verkoopkantoren rechtstreeks aan industriële verbruikers geleverd.

— Nederland vormt een deel van verkoopgebied I. In dit verkoopgebied waren gedurende het kolenjaar 1956/1957 op grond van de door de „Mausegatt" Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft ingevoerde handelsregeling in totaal 46 groothandelaren met een omzet van meer dan 12.500 ton brandstoffen van het verkoopkantoor, tot de rechtstreekse aankoop toegelaten.

— Van deze 46 groothandelaren zijn er echter slechts 3 werkzaam geweest in de afzet van brandstoffen van het verkoopkantoor in Nederland. Het betreft hier 3 in Nederland gevestigde groothandelaren, waarvan er een het verreweg grootste deel van de via de handel afgezette brandstoffen van de „Mausegatt" Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft in Nederland heeft verkocht. Geen van de overige in verkoopgebied I doch buiten Nederland gevestigde groothandelaren heeft brandstoffen van het verkoopkantoor in Nederland afgezet.

— De marktverhoudingen zijn dus in Nederland van zodanige aard dat de concurrentie zich niet op normale wijze kan ontwikkelen. De feitelijke gevolgen van de handelsregeling zijn derhalve in strijd met de voorwaarden waarop deze regeling werd toegestaan; vooral de toepassing van het derde criterium (afzet van tot dusverre 12.500 en thans 9.000 ton van de „Mausegatt" Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft) bemoeilijkt het, dat in Nederland bij de afzet van brandstoffen van dit verkoopkantoor meer handelaren werkzaam kunnen zijn.

— Het is derhalve noodzakelijk, de toepassing van dit criterium ten aanzien van de bevoorrading van die groothandelaren, die aan in Nederland gevestigde afnemers (handelaren of verbruikers) wensen te leveren, tijdelijk op te schorten.

De bij de „Mausegatt" Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft aangesloten kolenmijnondernemingen waren op 6 februari 1956 overeengekomen de bevoorrading van grote verbruikers (industriële verbruikers met een verbruik van meer dan 30.000 ton per jaar) via de handel principieel af te wijzen.

Krachtens artikel 5 sub 3 van Beschikking No. 7-56 heeft de Hoge Autoriteit zich het recht voorbehouden, bij een latere Beschikking te bepalen of deze overeenkomst toelaatbaar kan worden geacht; zij wenst dit voorbehoud voorals nog te handhaven.

Het is evenwel noodzakelijk de toepassing van deze overeenkomst ten aanzien van de bevoorrading der in Nederland gevestigde grote verbruikers tijdelijk op te schorten, ten einde aldus nieuwe mogelijkheden te scheppen dat naast de eerder vermelde groep van 3 handelaren ook andere groothandelaren in kolen bij de afzet van brandstoffen van de „Mausegatt" Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft in Nederland werkzaam kunnen zijn.

Bij de toepassing van deze beide maatregelen — te weten de tijdelijke schorsing van het derde criterium en het scheppen van een tijdelijke mogelijkheid voor de grote verbruikers om zich via de handel te bevoorraden — kan echter van het verkoopkantoor niet worden geëist, dat het posten afsluit, die gezien hun geringe betekenis de verkooporganisatie van een verkoopkantoor bovenmatig zwaar zouden belasten.

Derhalve moet aan de „Mausegatt„ Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft de vrijheid worden gelaten, bestellingen, welke in totaal geen 100 ton per maand belopen, niet te aanvaarden.

Het doel van bovenbedoelde maatregelen is bereikt, wanneer naast de tot dusver alleen werkzaam zijnde groep van drie handelaren een voldoende aantal groothandelaren in kolen in de afzet van brandstoffen van de „Mausegatt" Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft in Nederland werkzaam zou worden.

De Hoge Autoriteit zal de ontwikkeling van de marktverhoudingen in Nederland voortdurend blijven volgen en behoudt zich voor, na afloop van een periode van 12 maanden de getroffen maatregelen eventueel te wijzigen.

De invoering van de nieuwe regeling maakt een aantal overgangsbepalingen noodzakelijk, te weten:

— Het is de groothandelaren in de tweede hand, vooral gedurende perioden van spanning op het gebied van de bevoorrading, in de regel niet mogelijk geweest bij hun directe leveranciers (de groothandelaren in de eerste hand) te bewerken, dat dezen hun brandstoffen bij een bepaald verkoopkantoor betrokken. Hun dient dus, indien zij willen aantonen dat zij aan het voor hun toelating als groothandelaren in de eerste hand vereiste derde criterium (9.000 ton) voldoen, de mogelijkheid te worden gelaten, de indirecte aankopen bij alle drie verkoopkantoren voor de Ruhrkolen te zamen te tellen.

— Eenzelfde faciliteit dient te worden verleend aan de groothandelaren die bij geen van de drie verkoopkantoren voor kolen van het Ruhrgebied kunnen aantonen dat zij aan het derde criterium ten aanzien van de vereiste hoeveelheid voldoen, doch op grond van de tot dusverre geldende overgangsregeling (zie artikel 9 sub 3 van Beschikking No. 7-56) voorlopig als groothandelaren in de eerste hand tot de „Mausegatt" Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft waren toegelaten.

— Tenslotte dient een bijzondere regeling te worden getroffen ten behoeve van de groothandelaren in het verkoopgebied IV, die tot dusverre uit het Ruhrbekken afkomstige brandstoffen rechtstreeks of indirect van de Oberrheinische Kohlenunion hebben betrokken. Deze organisatie heeft als gemeenschappelijke verkoopsorganisatie gefunctioneerd voor de drie verkoopkantoren van het Ruhrbekken tot het tijdstip waarop zij bij Beschikking 19-57 kon worden gereorganiseerd, d.w.z. tot en met 31 juli 1957. Dientengevolge kunnen de via deze organisatie inkopende groothandelaren voorlopig nog niet aantonen bij welke van de drie verkoopkantoren voor de Ruhrkolen zij hun brandstoffen aangekocht hebben.

De deelnemende mijnbouwondernemingen zijn tenslotte overeengekomen de handelsregeling slechts toe te passen op handelaren in die gebieden van de gemeenschappelijke markt, waar voor de activiteiten van alle handelaren van de gemeenschappelijke markt gelijksoortige en niet-discriminerende voorschriften gelden.

Deze beperking betekent in deze onvoorwaardelijke vorm op zichzelf een discriminatie, daar zij er toe leidt, dat de handelaren in de betrokken gebieden van de gemeenschappelijke markt anders behandeld worden dan de handelaren in de overige gebieden.

Een dergelijke ongelijke behandeling kan niet op zakelijke gronden worden gerechtvaardigd, gezien het feit dat

— het de taak van de Hoge Autoriteit is, tegen discriminaties binnen de gemeenschappelijke markt op te treden,

— en een producent een door anderen ten aanzien van bepaalde handelaren gepleegde discriminatie niet beantwoorden mag met een discriminatie zijnerzijds tegenover deze handelaren.

Dit deel van de handelsregeling is derhalve niet met het in artikel 4b van het Verdrag vermelde verbod en met de voorwaarden van artikel 65, 2e lid van het Verdrag in overeenstemming en kan niet worden goedgekeurd.

Rekening houdend met al deze overwegingen is het noodzakelijk,

— het verzoek van de betrokken mijnbouwondernemingen slechts ten dele in te willigen en

— tegelijkertijd de tot dusverre geldende handelsregeling, overeenkomstig artikel 65, 2e lid, alinea 4 in zoverre te beperken, als de werkelijke gevolgen van deze regeling of van haar toepassing strijdig zijn met de voorwaarden, welke voor het verlenen van de ontheffing vereist zijn.

BESLUIT:

Artikel 1

Aan de in artikel 1 van Beschikking No. 7-56 vermelde mijnbouwondernemingen wordt hierbij toegestaan, in overeenstemming met de volgende bepalingen beslissingen te nemen inzake de rechtstreekse bevoorrading van een groothandelaar in kolen (bevoorrading van groothandelaren in de eerste hand).

Artikel 2

De rechtstreekse bevoorrading van groothandelaren in kolen kan afhankelijk worden gesteld van onderstaande voorwaarden:

1. De handelaar moet in het voorafgaande kolenjaar ten minste 60.000 ton steenkool, steenkoolcokes, steenkoolbriketten, bruinkoolbriketten, bruinkoolhalfcokes of pekkool uit de produktiebekkens van de Gemeenschap alsmede gascokes op de gemeenschappelijke markt hebben afgezet.

2. De handelaar moet in het verkoopgebied, waarin hij wenst te worden toegelaten, gedurende het voorafgaande kolenjaar ten minste 30.000 ton der sub 1 aangeduide brandstoffen uit de produktiebekkens van de Gemeenschap of gascokes hebben afgezet.

3. De handelaar moet in het verkoopgebied, waartoe hij wenst te worden toegelaten, gedurende het voorafgaande kolenjaar ten minste 9.000 ton steenkool, steenkoolcokes en steenkoolbriketten van de „Mausegatt" Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft hebben afgezet.

   Ter berekening van deze 9.000 ton worden die hoeveelheden, welke een groothandelaar in kolen in het kader van de regionale afzet bij de tot de „Mausegatt" Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft behorende mijnbouwondernemingen heeft aangekocht, mede in aanmerking genomen.

4. De handelaar moet voldoen aan de voorwaarden welke gewoonlijk aan een groothandelaar worden gesteld (bijv. kredietwaardigheid, voldoende zekerheidstelling, gevestigd zijn in het verkoopgebied, het aanhouden van voldoende voorraad, markt- en warenkennis, brede kring van afnemers, verkoop van een ruime schakering in soorten en grootten); aan de eis tot het aanhouden van voldoende voorraad behoeft slechts te worden voldaan voor zover dit met het oog op de vervoersbepalingen (met name de spoorwegtarieven) en met het oog op de bijzondere aard van het door de handelaar bediende verkoopgebied kan worden gevergd.

Artikel 3

(1) Een handelaar die in een der verkoopgebieden I, II of III aan de voorwaarden voor de directe bevoorrading voldoet, kan ook tot een der andere of beide andere verkoopgebieden worden toegelaten, voor zover hij gedurende het voorafgaande kolenjaar in een dezer resp. in beide verkoopgebieden ten minste 2.000 ton brandstoffen van de „Mausegatt" Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft heeft afgezet.

(2) Een handelaar die in een der verkoopgebieden V of VI aan de voorwaarden voor de rechtstreekse bevoorrading voldoet, kan ook tot het andere verkoopgebied worden toegelaten, voor zover hij in het voorafgaande kolenjaar in dit verkoopgebied ten minste 2.000 ton brandstoffen van de „Mausegatt" Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft heeft afgezet.

Artikel 4

De Hoge Autoriteit behoudt zich het recht voor de goedkeuring, welke zij ten aanzien van de hoogte der in artikel 2, sub 1 en 2 vermelde criteria heeft verleend, te wijzigen, indien na afloop van het kolenjaar 1957-58 mocht blijken dat bij inachtneming van deze grenshoeveelheden het aantal tot een verkoopgebied toegelaten groothandelaren met meer dan 10 % beneden het aantal van de gedurende het kolenjaar 1956-57 toegelaten groothandelaren zou dalen.

Artikel 5

(1) De rechtstreekse bevoorrading van groothandelaren in kolen met brandstoffen van de „Mausegatt" Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft ten behoeve van afnemers (handelaren of verbruikers) die in Nederland gevestigd zijn, kan niet daarvan afhankelijk worden gesteld, dat deze handelaren moeten aantonen dat zij in verkoopgebied I voldoen aan het derde criterium (artikel 2, sub 3: aankoop van 9.000 ton bij de „Mausegatt" Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft).

(2) Een en ander geldt onverminderd de verplichting tot levering van het bewijs dat aan het eerste en tweede criterium (artikel 2, sub 1 en 2) alsmede aan de in artikel 2 sub 4 goedgekeurde voorwaarden is voldaan.

(3) Het verkoopkantoor kan bestellingen van een groothandelaar, welke in totaal geen 100 ton per maand bedragen, weigeren.

Artikel 6

(1) Indien een in Nederland gevestigde industriële verbruiker, met een verbruik van meer dan 30.000 ton steenkool, steenkoolcokes of steenkoolbriketten per jaar, de wens te kennen zou geven te worden bevoorraad door inschakeling van een groothandelaar die bij de „Mausegatt" Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft toegelaten is tot de rechtstreekse bevoorrading van in Nederland gevestigde afnemers, kan het verkoopkantoor de bevoorrading van een groothandelaar ten behoeve van de wederverkoop aan deze industriële verbruiker niet weigeren.

(2) Het verkoopkantoor kan bestellingen van een groothandelaar welke in totaal geen 100 ton per maand bedragen, weigeren.

Artikel 7

De Hoge Autoriteit behoudt zich voor, na 31 juli 1958 de in de artikelen 5 en 6 vermelde beslissingen te wijzigen.

Artikel 8

(1) De hierbij goedgekeurde voorschriften voor de toelating van groothandelaren in kolen tot de rechtstreekse bevoorrading dienen zodanig te worden toegepast, dat de „Mausegatt" Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft alle groothandelaren in kolen binnen de gemeenschappelijke markt op niet-discriminerende wijze, voor de eerste maal met ingang van 1 augustus 1957 en daarna bij de aanvang van ieder kolenjaar, in de gelegenheid stelt, op grond van hun gedurende het voorafgaande kolenjaar rechtstreeks of indirect verrichte aankopen van brandstoffen aan te tonen, dat zij aan de volgens artikel 2 sub 1 t/m 3 en artikel 3 goedgekeurde kwantitatieve voorwaarden voor de toelating tot de rechtstreekse bevoorrading voldoen.

(2) Groothandelaren in kolen die verzoeken na 1 augustus 1957 te worden toegelaten, kunnen tot 15 september 1957 de daartoe vereiste bewijzen bij de „Mausegatt" Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft indienen.

Artikel 9

Voor de eerste toelating van tot dusverre niet rechtstreeks bevoorrade groothandelaren in kolen (groothandelaren in de tweede hand), die niet kunnen aantonen dat zij aan het derde criterium voldoen (artikel 2 sub 3: aankoop van 9.000 ton brandstoffen bij de „Mausegatt" Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft, waarbij de in het kader van de regionale afzet verrichte aankopen bij de tot genoemd verkoopkantoor behorende mijnbouwondernemingen eventueel in de berekening zijn opgenomen), geldt voorts het volgende:

a) Deze groothandelaren in kolen kunnen de hoeveelheden, welke zij binnen een bepaald verkoopgebied indirect van verschillende verkoopkantoren voor de Ruhrkolen hebben betrokken, samentellen. Daarbij mogen echter de hoeveelheden, die deze groothandelaren in het kader van de regionale afzet bij de afzonderlijke mijnbouwondernemingen aangekocht hebben, niet worden medegerekend.

b) Indien de aldus te zamen getelde hoeveelheden in totaal ten minste 9.000 ton bedragen, kan de groothandelaar naar eigen keuze een van de verkoopkantoren voor de Ruhrkolen, waarvan hij indirect brandstoffen heeft betrokken, verzoeken in het betrokken verkoopgebied te worden toegelaten.

c) Een en ander geldt onverminderd de verplichting tot levering van het bewijs dat aan het eerste en het tweede criterium (artikel 2 sub 1 en 2) is voldaan.

Artikel 10

Artikel 9 is van overeenkomstige toepassing op de toelating van groothandelaren in kolen, die op grond van de tot dusver geldende overgangsregeling (vgl. artikel 9 sub 3 van Beschikking No. 7-56) in een bepaald verkoopgebied bij de „Mausegatt" Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft tot de rechtstreekse bevoorrading waren toegelaten, doch bij de toepassing van de thans goedgekeurde handelsregeling in dit verkoopgebied noch bij de Mausegatt Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft, noch bij een der beide andere verkoopkantoren voor de Ruhrkolen kunnen aantonen, dat zij aan het derde criterium voldoen (artikel 2 sub 3: aankoop van 9.000 ton brandstoffen bij een verkoopkantoor voor de Ruhrkolen, waarbij de in het kader van de regionale afzet verrichte aankopen bij de tot het betrokken verkoopkantoor behorende mijnbouwondernemingen eventueel in de berekening zijn opgenomen).

Artikel 11

Voor de toelating van groothandelaren in kolen, die tot dusverre de door de drie verkoopkantoren voor de Ruhrkolen verhandelde brandstoffen rechtstreeks of indirect bij de Oberrheinische Kohlenunion Mannheim hebben aangekocht, geldt het volgende:

a) Ten einde te bewijzen dat zij aan het derde criterium (artikel 2 sub 3: 9.000 ton brandstoffen van de „Mausegatt" Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft) voldoen, kunnen deze groothandelaren in kolen alle hoeveelheden brandstoffen, welke zij in het kolenjaar 1956-1957 rechtstreeks of indirect bij de Oberrheinische Kohlenunion hebben aangekocht, samenstellen.

b) Indien deze hoeveelheden ten minste 9.000 ton bedragen kan de groothandelaar naar eigen keuze op toelating bij de „Mausegatt" Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft of een der andere verkoopkantoren voor de Ruhrkolen aanspraak maken.

c) Indien deze hoeveelheden meer bedragen dan 9.000 ton geeft het meerdere het recht om, voor zover dit meerdere telkens ten minste 9.000 ton bedraagt, daarvoor bij een ander verkoopkantoor voor kolen van het Ruhrgebied te worden toegelaten.

d) Een en ander geldt onverminderd de verplichting tot levering van het bewijs dat aan het eerste en tweede criterium (artikel 2, sub 1 en 2) is voldaan.

Artikel 12

Met ingang van het kolenjaar 1958-59 zijn op de krachtens de artikelen 9 tot en met 11 voor de rest van het kolenjaar 1957-58 toegelaten groothandelaren in kolen uitsluitend die voorwaarden voor toelating van toepassing, welke in de artikelen 2 tot en met 4 en 8 van deze Beschikking zijn vervat.

Artikel 13

(1) De verkoopgebieden zijn in de bijlage bij deze Beschikking aangegeven.

(2) Voor wijziging van de verkoopgebieden is, voor zover het geen grenscorrecties op kleine schaal betreft, goedkeuring van de Hoge Autoriteit vereist.

Artikel 14

De verder strekkende verzoeken van de in artikel 1 van Beschikking No. 7-56 vermelde mijnbouwondernemingen ter zake van wijziging van hun handelsregeling — welke verzoeken in de bijlage bij het verzoek van 21 juni en 9 juli 1957 zijn opgenomen — worden afgewezen.

Artikel 15

(1) Deze Beschikking treedt op 1 augustus 1957 in werking. Haar geldigheidsduur loopt op 31 maart 1959 af.

(2) De geldigheidsduur van de artikelen 7, 8 en 9 van Beschikking No. 7-56 loopt op 31 juli 1957 af.

Deze Beschikking is door de Hoge Autoriteit besproken en goedgekeurd op haar zitting van 26 juli 1957.

Door de Hoge Autoriteit

De Vice-Voorzitter

ETZEL

BIJLAGE BIJ BESCHIKKING No. 18-57

Begrenzing van de verkoopgebieden

(Ad artikel 13 van de Beschikking)

Verkoopgebied 1 (Hamburg en Nederland)

— het Land Schleswig-Holstein

— de Hansestadt Hamburg

— de Hansestadt Bremen

— van het Land Niedersachsen: de Regierungsbezirke Aurich, Osnabrück, Stade,

— het Verwaltungsbezirk Oldenburg

van het Regierungsbezirk Lüneburg: de Kreise Harburg en Lüneburg, alsmede de Grafschaften Diepholz en Hoya van het Regierungsbezirk Hannover

— Nederland

Verkoopgebied 2 (Duisburg, Dortmund en Hannover)

— van het Land Niedersachsen de Regierungsbezirke Lüneburg en Hannover (met uitzondering van de tot het verkoopgebied 1 behorende delen)

het Verwaltungsbezirk Braunschweig en Regierungsbezirk Hildesheim

— van het Land Hessen het Regierungsbezirk Kassel, het noordelijke deel van het Regierungsbezirk Darmstadt (Alsfeld, Giessen, Lauterbach) en het Regierungsbezirk Wiesbaden met de Kreise Biedenkopf, Dillkreis, Limburg, Oberlahnkreis en Wetzlar

— van het Land Nordrhein-Westfalen de Regierungsbezirke Detmold, Münster, Arnsberg en Düsseldorf

Verkoopgebied 3 (Keulen, Aken, België en Luxemburg)

— van het Land Nordrhein-Westfalen de Regierungsbezirke Keulen en Aken

— van het Land Rheinland-Pfalz het Regierungsbezirk Koblenz (met uitzondering van Birkenfeld en Kreuznach)

het Regierungsbezirk Montabaur en het Regierungsbezirk Trier (met uitzondering van de Kreise Bernkastel, Saarburg en Trier)

— Luxemburg en België

Verkoopgebied 4 (Zuid-Duitsland met inbegrip van Oost-Frankrijk)

— de Landen Beieren en Baden-Württemberg

— van het Land Hessen het Regierungsbezirk Darmstadt (voor zover dit niet onder verkoopgebied 2 ressorteert)

het Regierungsbezirk Wiesbaden (met uitzondering van de tot verkoopgebied 2 behorende Kreise)

— van het Land Rheinland-Pfalz de Regierungsbezirke Rheinhessen en Pfalz

van het Regierungsbezirk Koblenz de Kreise Birkenfeld en Kreuznach en van het Regierungsbezirk Trier de Kreise Bernkastel, Saarburg en Trier

— Saargebied en Oost-Frankrijk en wel de departementen: Moselle, Meuse, Haute-Marne, Côte d'Or, Meurthe et Moselle, Bas-Rhin, Haut-Rhin, Vosges, Haute Saône, Belfort, Doubs, Jura

Verkoopgebied 5

— Noord-Frankrijk met inbegrip van het gebied van de aanvoerwegen via de Seine (in het Zuiden begrensd door de departementen Morbihan, Ille-et-Villaine, Mayenne, Sarthe, Eure-et-Loir, Loiret, Yonne, welke bij dit gebied zijn inbegrepen)

Verkoopgebied 6

— Het overige deel van Frankrijk (in het Noorden begrensd door de departementen Loire Inférieure, Maine-et-Loire, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Cher, Nièvre, welke bij dit gebied zijn inbegrepen)

Verkoopgebied 7

— Italië